

Búskapurinn bøttur

Fólkaflokkurinn heitir á veljaran um at gera valið til eitt val um ríkna lögtingspolitikkinn heldur enn fólkatingsarbeiðið.

Ahuga teirra at sópa skomminna í fólkatingsarbeiði Óla undir bonkin fata vit væl, men hinvegin hevur heimligi politikkurinn altíð átt stóran leiklut í tjakinum upp undir fólkatingsval, so lat okkum bert leggja hesi mál fram eisini.

Vit smæðast ikki ríkna politikkinn síðan lögtingsvalið í 1984.

Vit bjóðaðu okkum tá fram at reka ein annan og betri búskaparpolitikk, annan og betri forðeilingspolitikk, sosialan trygdarpolitikk og ein rættvisari vinnulivs- og fiskivinnupolitikk.

Vit mæltu stutt sagt til at geva okkara demokratiska stýrisslagi eitt innihald aftur. Tað var jú vorðið avskeplað av so nevndu paragr. 13 í gamla samgongusáttmálanum, sum bert gav fáum møguleikarnar, sum hetta samfelagið átti.

Samfelagsorkan bleiv soleiðis umsitin, at uttanlandsskuldin vaks í risalopum úr 1 milliard upp í 3 milliardir, og figgjarlógin gav seinasta borgarlíga árið einar 80 mió. krónur í halli.

Tá lögdu teir einans 9 mió. kr. uppfyri at standa imóti teim kautiónstapum, teir vistu vildu koma, og endurnýggingargrunn skipafloftans lótu teir verða 100 milliónir í afturhond, so veruliga hallið var einar 200-300 milliónir seinasta borgarlíga árið.

Vinnulivsprojekt, sum onga fyriskipan ella stýring áttu í löggevnu fóru av bakkastokki, og kalkulationirnar vóru so ivasamar, at ein visti at mong av hesum projektum vildu kollsigla.

Hetta spáddu vit áðrenn valið í 1984 og fingi tíverri rætt. Ti søgdu vit, at ein heilt annar politikkur mátti rekast. Skuldi búskapurinn koma burtur úr vaksandi skuld til útland, so mátti ein strangur og avmarkandi politikkur rekast og lógarkarmar smíðast, sum skaptu vinnuni góðar umstøður.

Avmarkingar saman við vilja til at vága framleiðsluokjandi royndir vóru einastu ráðini, skuldu vit orka at framleiða okkum úr trupulleikum.

Og vend kom í!

Ókingin í uttanlandsskuldini gongur spakuligari, jú so spakuliga, at bruttotjóðarúrtøkan lutfalsliga økist skjótari, og tað er jú hon sum skal rinda skuldina.

Nú eru vit tí á rættari kós.

100 mió. kr., og meira enn 200 eru settar á bundna konto, so tær ikki medvirka til at økja almenna virksemd.

Lønjavningargrunnurin, sum **klipti** 10 - 15 mió. kr. árliga av fiskivinnustúðlinum til rentur, fær í dag peningin so hvørt og

avdráttir, hýrur, lønir og kapitalvøkstur.

Vit noyddust so smátt at fáa nakrar liberalar regulatorar at virka aftur, og tí fer nú onkur av knóranum, og tí verða veðhald og stuðulslán minkað.

Frá teim liberalu

kreppuláni, rakstrar-kreditt oman á rakstrar-kredit ella studningsveitingar oman á studningsveitingar, tá alt bert verður tikið úr eini búskaparlígar karrusel, sum litla ella onga nýskap, ella onga meirframleiðslu, fær sprændu inn í ringrásina.

Vit vita, at veljarin onki vinarligt finnur í hesum, men veit at tað oftast er steinur oman á byrði.

Fiskivinnustudningurinn var í figgjarárinum 1982/83 settur til 225 mió. kr., men í 1984 gjørdi landsstýrið ein roknifeil uppá 35 mió. kr. og framtíðina panikkreaktión uppundir val, so studningurinn fór upp um 400 mió. kr. Hetta óvanliga tal eiga vit ikki at rokna við. Studningurinn hevur nú í 2 ár ligið millum 265 og 300 mió. kr. og verður helst í 1988 uml. 250 mió. samanlagt. So tá tað er sagt, at studningurinn er minkaður við 100 til 150 mió., er hetta sjálvsagt skeið. Hann liggur stórt sæð í fastari legu, og tá er oljuútreiðslan farin niður um

helvt.

Hinvegin fær fiskimaðrin í dag 41% av samlaða studninginum, meðan hann fram til 1985 fekk 22%.

Hóast tilstundandi val fara vit ikki at lova at allir búskapartrupulleikar verða burtur hetta valskeiðið.

Tað verður neyðugt við afturhaldni og fastari stýring langa tíð enn, og krevur tað dirvi at siga nei. Serliga verður neyðugt at útvega amboð at avmarka kapitalstreymin til Føroya við, tá hesin elvir til ov stórt virksemd.

Teir sokallaðu liberalu hjálpa okkum ikki at útvega slik amboð, tí fyriskipan og tilrættalegging darva eftir teirra tykki bert vinnulivinum.

Vissur um at vit hava rikið tann politikk, vit søgdu okkum vilja reka áðrenn valið 1984, leggja vit hendan trygt til dóm veljarans.

Vit vildu reka hendan politikk, tí hann var neyðugur.

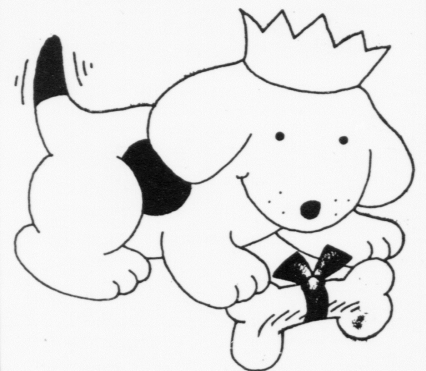
Atli P. Dam

HONDA
lak&rust
garanti

-findes ikke bedre

— Nú hava tey krýnt meg!

Biligar loysnir kunnu vit ikki lova, men rættvisari, og tí eru skatta- og avskrivningarlógirnar broyttar. Men vit hava eisini álagt fjøldini býrðar, sum hjálpa til at rætta skútuna upp aftur.

Busjetterað hevur verið við yvirskoti øll árin og í 1986 var hetta um 240 mió. kr.

Nú eru tí holini í veðhaldsgrunninum, endurnýggingargrunninum og øðrum grunnum fylt, so slætt borð er, og samstundis er tjóðbankaskuldin afturrindað við

rindar tí hetta meir til vinnuna, og rentuútreiðslur hins almenna eru í størri mun uppvigaðar av rentuinntøkum.

Vit søgdu, at fiskivinnustúðlin mátti frystast fastur, so vinnan ikki framtíð óveruligar iløgur, ella soluliðið ikki legði seg aftur á stuðulskoddan, sum menn og virkir kundu dúva uppá hvørja ferð, teir gjørdu vána arbeiði.

Vit mettu tað neyðugt at áleggja soluliði og virkjum skyldu til at útvega størri part av tí, sum restaði í til rentur,

borgarlígu kom einki uppskot, uttan tað at landskassin skuldi rinda alla staðni, har írestaði hjá privatum.

Teir kalla hetta vinnulivsvinarligan politikk, meðan teir skira politikk, sum áleggur vinnuni ábyrgd og skyldur, fyri vinnulivsfiggindaligan politikk. Eisini er tað vinnulivsfiggindaligt at seta krav um effektivisering og solumenning.

Vit bera ikki ótta fyri, at veljararnir ikki duga at siggja, at onki vinarligt liggur í kreppuláni oman á